

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem [REDACTED] v insolvenční věci dlužníka:

[REDACTED]
zastoupeného [REDACTED] advokátkou se sídlem kanceláře Šrobárova 23, 130 00 Praha 3,
o insolvenčním návrhu navrhovatele [REDACTED]
[REDACTED], a k tomuto návrhu přistoupivšího dlužníka

t a k t o :

I. Zjišťuje se úpadek dlužníka: [REDACTED]
[REDACTED]

Účinky rozhodnutí o úpadku nastávají okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

II. Na majetek dlužníka se p r o h l a š u j e konkurs.

III. Předběžný insolvenčním správce ustanovený soudem [REDACTED] se sídlem Podolská 90/5, 147 00 Praha 4 se po rozhodnutí o úpadku stává insolvenčním správcem s plnou působností.

IV. Věřitelé dlužníka, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, se vyzývají, aby tak učinili ve lhůtě 2 měsíců ode dne zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku.

V. Věřitelé dlužníka se vyzývají, aby insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužnických věcech, právech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách. Neučiní-li tak, mohou nést odpovědnost za škodu vzniklou tím, že do majetkové podstaty nebude včas sepsán majetek dlužníka sloužící k zajištění, nebo tím, že nebudou včas zjištěna zajišťovací práva na takovém majetku váznoucí. To neplatí, jsou-li tato zajišťovací práva zřejmá z veřejného seznamu.

VI. Přezkumné jednání se bude konat dne 7. dubna 2015 v 10:00 hod. v jednací síni číslo 152/I. patro budovy Městského soudu v Praze, pracoviště Slezská 9, Praha 2.

VII. První schůze věřitelů se bude konat bezprostředně po skončení přezkumného jednání na stejném místě, s následujícím programem:

- 1) zpráva insolvenčního správce o dosavadní činnosti a zpráva o hospodářské situaci dlužníka ke dni prohlášení konkursu;
- 2) možné rozhodnutí schůze věřitelů o hlasovacích právech na schůzi přítomným věřitelům, jejichž pohledávka byla na přezkumném jednání popřena;
- 3) volba věřitelského orgánu;
- 4) možné usnesení věřitelů, kteří mají právo hlasovat, o odvolání insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce z funkce a o ustanovení nového insolvenčního správce.

VIII. Insolvenčnímu správci se ukládá, aby nejpozději 17 dnů před konáním přezkumného jednání předložil insolvenčnímu soudu zpracovaný seznam přihlášených pohledávek a to tak, aby jej insolvenční soud mohl zveřejnit nejpozději 15 dnů přede dnem konání přezkumného jednání (§ 190 odst. 4 insolvenčního zákona) a aby nejpozději 10 dnů před konáním schůze věřitelů předložil písemně zprávu o hospodářské situaci dlužníka ke dni prohlášení konkursu. Insolvenční správce dále bez prodlení insolvenčnímu soudu oznámí, zda je plátcem DPH, dále místo kdy a kde mohou účastníci nahlížet do seznamu přihlášených pohledávek a do dokladů, na jejichž základě byl sestaven a kontaktní údaje na svou osobu. Poprvé nejpozději do 30 dnů od ustanovení do funkce a dále pravidelně ve lhůtě každé 3 měsíce předloží insolvenčnímu soudu písemnou zprávu o své činnosti resp. o zpeněžování majetku sepsaného do majetkové podstaty. Jakmile dokončí soupis majetkové podstaty, předloží jej insolvenčnímu soudu ke zveřejnění v insolvenčním rejstříku.

Jde-li o dlužníka, který vede účetnictví nebo evidenci podle zvláštního právního předpisu, sestaví insolvenční správce ke dni předcházejícímu dni, kterým nastanou účinky prohlášení konkursu, mezitímní účetní závěrku nebo přehled o příjmech, výdajích, majetku a závazcích.

IX. Dlužníkovi, který tak dosud neučinil, se ukládá, aby ve lhůtě 15 dnů od účinků úpadku sestavil a odevzdal insolvenčnímu správci seznamy svého majetku a závazků s uvedením svých dlužníků a věřitelů.

X. Navrhovatel je povinen zaplatit do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek ve výši ve výši 2 000 Kč, a to buď

a) bezhotovostně na účet soudu: č. ú.: [REDAKCE] vedený u [REDAKCE]
Praha 1

variabilní symbol: [REDAKCE]

nebo

b) v hotovosti do pokladny zdejšího soudu (č. dv. 140, I. poschodí budovy Městského soudu v Praze, Praha 2, pracoviště Slezská 9).

O d ů v o d n ě n í

Insolvenčním návrhem ze dne 3. 9. 2014 se insolvenční navrhovatel [REDAKCE] (dále jen „navrhovatel“) domáhal, aby insolvenční soud (dále jen „soud“) rozhodl o úpadku dlužníka [REDAKCE] (dále jen „dlužník“) a současně navrhl, aby rozhodl o způsobu řešení dlužníkova úpadku konkursem. Tvrdil, že má za dlužníkem již vykonatelnou pohledávku 400.000 Kč s příslušenstvím z titulu půjčky poskytnuté dlužníku smlouvou o půjčce ze dne 15. 9. 2012.

Při jednání o úpadku dne 28. 11. 2014 dlužník přistoupil k výše citovanému insolvenčnímu návrhu navrhovatele (věřitele) s tím, že se nachází v úpadku. Řešení svého úpadku oddlužením nenavrhoval.

Podle § 3 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) je dlužník v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c) tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost").

K poslední uvedené podmínce pak § 3 odst. 2 insolvenčního zákona stanoví, že se má za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže

- a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo
- b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo
- c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo
- d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1 insolvenčního zákona, kterou mu uložil insolvenční soud.

Za situace, kdy dlužník přistoupil k insolvenčnímu návrhu a ani z obsahu zprávy předběžného insolvenčního správce ze dne 5. 1. 2015 (č. l. A-30) nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by jeho tvrzení o existenci jeho úpadku odporovaly (jak tvrdí jiný přihlášený věřitel [REDAKCE]), soud rozhodl o úpadku dlužníka.

Insolvenční soud rozhodl výrokem II. o řešení úpadku dlužníka konkursem, neboť řešení jeho úpadku oddlužením již není možné resp. by takový návrh dlužníka musel být soudem odmítnut (srovnej § 390 odst. 1 insolvenčního zákona), přičemž dlužník byl o tomto možném postupu poučen soudem v usnesení ze dne 8. 9. 2014 (A-6).

Výrokem III. soud deklaroval, že dřívějším rozhodnutím soudem ustanovený předběžný správce se podle § 27 odst. 2 insolvenčního zákona stává po rozhodnutí o úpadku (výrok I.) insolvenčním správcem s plnou působností.

Podle § 2 odst. 1 písm. a) zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen ZSP) poplatníkem poplatku za řízení před soudem prvního stupně je navrhovatel, není-li dále stanoveno jinak.

Podle § 4 odst. 1 písm. e) ZSP jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost v insolvenčním řízení uložením povinnosti zaplatit poplatek v souvislosti s rozhodnutím soudu o insolvenčním návrhu.

Výše soudního poplatku je stanovena v Sazebníku poplatků (příloze k ZSP) v Položce 4, bod 1. písmeno c) částkou 2.000 Kč.

P o u č e n í:

Proti rozhodnutí **o úpadku** není odvolání přípustné.

Proti výroku **o prohlášení konkursu** a proti výroku **o ustanovení insolvenčního správce** lze podat odvolání **do 15 dnů** ode dne doručení tohoto usnesení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Dlužníku a insolvenčnímu správci začíná běžet lhůta k podání odvolání ode dne doručení usnesení zvláštním způsobem. V odvolání proti výroku o ustanovení insolvenčního správce lze namítat pouze to, že ustanovený insolvenční správce nesplňuje podmínky pro ustanovení nebo že není nepodjatý. Ke skutečnostem, které nastaly nebo vznikly po vydání tohoto rozhodnutí, se v odvolacím řízení nepřihlíží.

Proti výroku o povinnosti zaplatit soudní poplatek za insolvenční řízení lze podat odvolání **do 15 dnů**

ode dne doručení tohoto usnesení, k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Proti ostatním výrokům usnesení **n e n í** odvolání přípustné (§ 91 insolvenčního zákona).

Účinky prohlášení konkursu nastávají okamžikem zveřejnění rozhodnutí o prohlášení konkursu v insolvenčním rejstříku (§ 245 odst. 1 insolvenčního zákona).

Prohlášením konkursu přechází na insolvenčního správce oprávnění nakládat s majetkovou podstatou, jakož i výkon práv a plnění povinností, které přísluší dlužníkovi, pokud souvisí s majetkovou podstatou.

Účast dlužníka a insolvenčního správce na přezkumném jednání a na schůzi věřitelů **je nezbytná**.

Insolvenční správce se na své nebezpečí a na své náklady může dát zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou zapsanou do seznamu insolvenčních správců.

Příhláška pohledávky musí být podána u výše označeného insolvenčního soudu, a to výhradně na formuláři, který je zveřejněn Ministerstvem spravedlnosti České republiky na jeho internetových stránkách **www. justice.cz**, který vymezuje insolvenčním zákonem předepsané obsahové náležitosti přihlášky. Pohledávky za majetkovou podstatou, **pracovněprávní pohledávky** jakož i jiné pohledávky na roveň postavené pohledávkám za podstatou, které vznikly před rozhodnutím o úpadku nebo po něm, **se neuplatňují** v insolvenčním řízení **příhláškou**, ale uplatňují se písemně vůči osobě s dispozičními oprávněními. V případě prohlášení konkursu na majetek dlužníka je takovou osobou od prohlášení konkursu insolvenční správce.

Lhůta k podání přihlášky je zachována, je-li nejpozději posledního dne lhůty přihláška podána u insolvenčního soudu nebo je-li nejpozději posledního dne lhůty přihláška odevzdána orgánu, který má povinnost ji insolvenčnímu soudu doručit. K přihláškám podaným později insolvenční soud **nepřihlíží** a takto pozdě uplatněné pohledávky se v insolvenčním řízení **neuspokojují**.

Přihlašují se i pohledávky, které již byly uplatněny u soudu, jakož i pohledávky vykonatelné včetně těch, které jsou již vymáhány výkonem rozhodnutí nebo exekucí. Přihlásit lze i pohledávku nesplatnou nebo pohledávku vázanou na podmínku. Pohledávka, kterou lze po zahájení insolvenčního řízení vůči dlužníku uplatnit přihláškou, nemůže být uplatněna žalobou.

Vykonatelnost přihlašované pohledávky se prokazuje veřejnou listinou.

Příhláška pohledávky a její přílohy se podávají **dvojnásobně**. K přihlášce pohledávky je nutné připojit listiny, kterých se přihláška dovolává.

Chybějící stejnopis přihlášky nebo chybějící kopie příloh přihlášky vyhotoví insolvenční soud na náklady přihlašovatele pohledávky.

Příhláška pohledávky má pro běh lhůty k promlčení nebo pro zánik práva stejné účinky jako žaloba nebo jiné uplatnění práva u soudu, a to ode dne, kdy došla insolvenčnímu soudu. Příhlášku pohledávky, která je podána u jiného než insolvenčního soudu, postoupí tento soud neprodleně insolvenčnímu soudu, aniž o tom vydává rozhodnutí; účinky spojené s podáním takové přihlášky nastávají dnem, kdy přihláška dojde insolvenčnímu soudu.

V Praze dne 14. ledna 2015

samosoudce

Za správnost vyhotovení:

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem [REDACTED] v insolvenční věci, dlužníka [REDACTED], zastoupeného [REDACTED], advokátkou, AK se sídlem Šrobárova 23, 130 00 Praha 3, za účasti Městského státního zastupitelství v Praze, o odvolání insolvenčního správce funkce a o ustanovení správce nového

t a k t o :

I. Insolvenční správce Institut insolvence v. o. s., IČO 289 64 551, se sídlem Široká 36/5, 110 00 Praha 1, se o d v o l á v á z f u n k c e .

II. Novým insolvenčním správcem s e u s t a n o v u j e společnost AS ZIZLAVSKY, v. o. s., IČO 284 90 738, se sídlem Široká 36/5, 110 00 Praha 1.

III. Insolvenční soud vyzývá odvolávaného insolvenčního správce Institut insolvence v. o. s., IČO 289 64 551, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení předložil vyúčtování odměny a hotových výdajů.

IV. Insolvenční soud ukládá nově ustanovenému insolvenčnímu správci, aby do 30 dnů od doručení tohoto usnesení podal písemnou zprávu, v níž uvede stručný přehled o stavu insolvenčního řízení, o průběhu zpeněžování majetkové podstaty dlužníka, jakož i o stavu sporů, jichž se insolvenční správce účastní spolu s návrhy na další postup v řízení.

V. Insolvenční soud ukládá nově ustanovenému insolvenčnímu správci, aby do 10 dnů od doručení tohoto usnesení sdělil soudu:

- adresu datové schránky určenou pro doručování soudních písemností,
- telefonické a elektronické spojení,
- doklad o tom, zda je registrován jako plátc DPH spolu se smlouvou o pojištění odpovědnosti,
- číslo bankovního účtu zřízeného pro účely tohoto insolvenčního řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením ze dne 14. 1. 2015 zjistil soud dlužníkův úpadek, na jeho majetek prohlásil konkurs a insolvenčním správcem ustanovil [REDAKCE]. Tento správce byl z funkce věřiteli odvolán při první schůzi konané dne 7. 4. 2015, správcem byla zvolena společnost Institut insolvence v. o. s., IČO 289 64 551, potvrzená ve funkci usnesením soudu ze dne 28. 8. 2015 (č. d. B-85, dále jen „správce“). Dle sdělení ustanoveného správce ze dne 31. 8. 2015 funkci insolvenčního správce bude v dané věci vykonávat jménem společnosti [REDAKCE] jako ohlášený společník insolvenčního správce (č. d. B-86).

Jak uvedený správce sdělil podáním ze dne 14. 6. 2014 (č. d. B-120), dle pravomocného usnesení Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 1. 6. 2016 pod č. j. MSP – 178/11 – LO – INSO/165, se [REDAKCE] stala ohlášeným společníkem společnosti AS ZIZLAVSKY, v. o. s., IČO 284 90 738, s tím, že ve společnosti Institut insolvence v. o. s., IČO 289 64 551, zůstává toliko společníkem a statutárním orgánem. Proto správce podal návrh, aby novým správcem mimo pořadí byla ustanovena právě společnost AS ZIZLAVSKY, v. o. s.

Opatřením předsedy zdejšího soudu ze dne 16. 6. 2016 byla novým insolvenčním správcem pro toto řízení proto ustanovena posledně jmenovaná společnost.

Podle § 12 odst. 1 písm. e) vyhlášky č. 312/2006 Sb., o insolvenčních správcích v platném znění právo vykonávat činnost insolvenčního správce zaniká insolvenčnímu správci mimo jiné též proto, že podal ministerstvu písemné oznámení o ukončení činnosti insolvenčního správce, a to k poslednímu dni kalendářního měsíce následujícího po měsíci, ve kterém byla doručena.

Podle § 31 odst. 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení v platném znění (insolvenční zákon, dále jen IZ) insolvenčního správce, kterému zaniklo ze zákona právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo mu bylo právo pozastaveno podle zákona o insolvenčních správcích, může insolvenční soud na návrh insolvenčního správce, věřitelského orgánu nebo dlužníka anebo i bez tohoto návrhu odvolat z funkce. Pokud to okolnosti dovolují, učiní tak po slyšení insolvenčního správce; o podaném návrhu rozhodne neprodleně.

Z výše uvedeného důvodu proto soud výrokem I. tohoto usnesení odvolal dosavadního správce z jeho funkce a II. výrokem jmenoval insolvenčního správce nového. Odvolávanému i novému správci pak soud v souladu s ustanovením § 11 IZ uložil výroky III. až V. tam specifikované povinnosti.

P o u č e n í : Proti **I. a II. výroku** se l z e odvolat do 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení k Vrchnímu soudu v Praze podáním u zdejšího soudu.

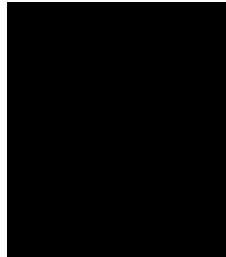
Proti **ostatním** výrokům n e n í odvolání přípustné (§ 91 IZ).

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku. Lhůta k podání odvolání však počíná běžet ode dne, kdy bylo adresátu usnesení doručeno v písemné podobě.

V Praze dne 17. června 2016

[REDAKCE]
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
[REDAKCE]

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem [redacted] v právní věci

žalobce: **EURO RESIDENCE GROUP SE**, IČO 29268067,
sídlem Nad lesním divadlem 1116/12, 142 00 Praha 4 – Braník,
zastoupený advokátem [redacted]
AK FELIX A SPOL. advokátní kancelář s. r. o.
sídlem U Nikolajky 833/5, 150 00 Praha 5

(dále též „žalobce“)

proti

žalovanému: **AS ZIZLAVSKY v. o. s.**, IČO 2890738,
sídlem Široká 36/5, 110 00 Praha 1

insolvenční správce dlužníka: [redacted]
[redacted]

korespondenční adresa: [redacted]

(dále též „žalovaný“ nebo „správce“)

za vedlejšího
účastenství

[redacted]
[redacted]
zastoupený advokátem [redacted]
sídlem Janáčkovo nábřeží 57, 150 00 Praha 5,

(dále jen „vedlejší účastník“ nebo „věřitel č. 2“)

Městského státního zastupitelství v Praze,**o vyloučení nemovitých věcí z majetkové podstaty dlužníka**

takto:

- I. Zamítá se žaloba, aby ze soupisu majetkové podstaty dlužníka [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] byly vyloučeny tyto nemovité věci:
- a) pozemky: č. parc. 233, č. 234/2, č. 234/6, č. 234/7, č. 278, č. 279/1, č. 279/4, č. 279/5 a č. 1826
- b) objekty: garáž bez č. p./č. e na pozemku č. parc. 234/2, garáž bez č. p./č. e. na pozemku č. parc. 234/6, stavba č. p. 201 – průmyslový objekt na pozemku č. parc. 279/1, jiná stavba bez č. p./č. e. na pozemku č. parc. 279/4, jiná stavba bez č. p./č. e. na pozemku č. parc. 279/5,
- všechny zapsané v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily, na listu vlastnictví č. 6069, pro obec a katastrální území Turnov.
- II. Žalobce je povinen zaplatit vedlejšímu účastníku do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení částku 31.036,50Kč a to k rukám jeho právního zástupce.
- III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručitou soudem dne 8. 10. 2015 domáhal, aby soud z majetkové podstaty dlužníka vyloučil nemovité věci, a to a) pozemky: č. parc. 233, č. 234/2, č. 234/6, č. 234/7, č. 278, č. 279/1, č. 279/4, č. 279/5 a č. 1826, b) objekty: garáž bez č. p./č. e na pozemku č. parc. 234/2, garáž bez č. p./č. e. na pozemku č. parc. 234/6, stavba č. p. 201 – průmyslový objekt na pozemku č. parc. 279/1, jiná stavba bez č. p./č. e. na pozemku č. parc. 279/4, jiná stavba bez č. p./č. e. na pozemku č. parc. 279/5, všechny zapsané v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Semily na LV č. 6069 pro obec a k. ú. Turnov (dále jen „vylučovaný majetek“ anebo „předmět vyloučení“), a aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení.
2. V žalobě (ve znění jejího doplnění z 14. 3. 2016 na č. l. 49 – 54, z 29. 6. 2016 na č. l. 64 – 67 a z 23. 2. 2018 na č. l. 128 – 134) tvrdil, že o tom, že vylučovaný majetek byl dne 2. 9. 2015 sepsán do majetkové podstaty dlužníka, se dozvěděl z vyrozumění insolvenčního správce, které mu bylo doručeno dne 14. 9. 2015. Namítl, že insolvenční správce zapsal vylučovaný majetek do soupisu majetkové podstaty bezdůvodně, svévolně a v rozporu s právním řádem.
- Žalobce totiž nabyl vylučovaný majetek ve veřejné dražbě dobrovolné, která se konala dne 30. 6. 2011, kdy k jeho nejvyššímu podání byl na tento majetek udělen příklep. Žalobce složil dne 24. 6. 2011 dražební jistotu ve výši 1,000.000 Kč (převodem na účet dražebníka), vydražená cena činila 8.500.000 Kč, kterou v souladu s podmínkami uvedenými v dražební

vyhláše, splatil ve lhůtě 30 dnů od udělení příklepu (tj. konání dražby), a to v celkem v 11 splátkách, které byly všechny provedeny v měsíci červenci 2011, a sice: dne 1. 7. 2011 částku 450.000 Kč (1. splátka), dne 4. 7. 2011 2 x částku 500.000 Kč (2. a 3. splátka), dne 11. 7. 2011 jednak částku 500.000 Kč a jednak částku 600.000 Kč (4. a 5. splátka), dne 12. 7. 2011 částku 500.000 Kč (6. splátka), dne 18. 7. 2011 částku 1,200.000 Kč (7. splátka), dne 20. 7. 2011 částku 1,200.000 Kč (8. splátka), dne 22. 7. 2011 částku 1,100.000 Kč (9. splátka) a dne 25. 7. 2011 jednak částku 500.000 Kč, jednak 450.000 Kč (10. a 11. splátka). Z toho 5., 7., 8. a 9. splátku hradil převodem ze svého účtu, ostatní splátky pak vkladem hotovosti, vždy na účet dražebníka.

Po zaplacení celé ceny byl žalobce zapsán jako výlučný vlastník do příslušného katastru nemovitostí, neboť vlastnictví k předmětu sporu nabyl v souladu s ustanovením § 30 odst. 1 zákona č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách (dále jen "zákon o VD"), tedy originárně. Došlo k tomu 3 roky před tím, než bylo vůči dlužníkovi zahájeno insolvenční řízení, kdy nebylo žalobci známo, že by se již tehdy dlužník nacházel v úpadku. Nemohlo tak dojít ani k poškození dalších případných dlužnických věřitelů, neboť za vydražený majetek dlužník obdržel 8.500.000 Kč, přičemž žalobce nemohl dále ovlivnit, jak s těmito prostředky dlužník v budoucnu bude nakládat, není mu ani známo, jakým způsobem plnil dražebník dlužníkovi.

Dále konstatoval, že na návrh vedlejšího účastníka přezkoumával platnost dražby k tomu příslušný Okresní soud v Šumperku a to v soudním řízení vedeném pod sp. zn. 10C 38/2011 a jeho rozhodnutí o tom, že se jednalo o veřejnou dražbu dobrovolnou, která odpovídala požadavkům zákona VD, potvrdil následně i Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, v odvolacím řízení vedeném pod sp. zn. 69Co 276/2014 (právní moc rozhodnutí nastala dne 25. 11. 2014). Dodal dále, že platnost dražby se vedlejší účastník pokoušel rovněž napadnout určovací žalobou podle § 80a písm. c) o. s. ř., tato žaloba však byla odmítnuta s odůvodněním, že platnost veřejné dražby (dobrovolné či nedobrovolné) lze napadnout toliko postupem dle § 24 zákona o VD.

Pokud žalovaný zpochybňuje v stávajícím řízení platnost veřejné dražby, pak je to dle žalobce nepřipustné, neboť zde již existuje pravomocné rozhodnutí soudu o splnění všech zákonných podmínek veřejné dražby a je tak dána překážka věci pravomocně rozsouzené. Popírat jí by znamenalo porušení nejen zásady právní jistoty, ale i zásady ne bis idem. Snahu žalovaného tvrdit rozpor průběhu veřejné dražby se zákonem o VD, a tudíž dovodit, že nešlo o veřejnou dražbu se všemi právními následky, označil jako ryze účelovou. Konstatoval, že místo dražby bylo jasné a určité označeno a je dohledatelné na mapách, stejně tak jako označení pozemků v dražební vyhláše lze spolehlivě a nezaměnitelně identifikovat. Tomu nasvědčuje i protokol č. 1289/2011 z 30. 6. 2011 vystavený Ministerstvem pro místní rozvoj ČR.

Stejně matoucí je tvrzení žalovaného o tom, že nákup předmětu vydražení odporuje v rozhodné době platným stanovám žalobce. Žalovaným uváděný článek 21, věta poslední stanov upravuje omezení jednatelejších oprávnění ve vztahu dovnitř ke společnosti (dle § 191 odst. 2 ve spojení s § 13 odst. 5 obch. zák. č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, v tehdy účinném znění), neřeší však způsob jednání statutárních orgánů navenek (§ 191 odst. 1 obch. zákoníku). Tento závěr ostatně podporují i rozhodnutí Nejvyššího soudu ve věcech sp. zn.: 29 Odo 216/2003, 29 Cdo 605/2007 anebo 29 Cdo 3166/2007.

Jestliže žalovaný dále spekuluje nad osobním propojením žalobce s dlužníkem přes členku jeho statutárního orgánu [REDAKCE] pak ta sice s dlužníkem partnersky v minulosti žila, avšak dle jejího prohlášení činěného pro Úřad MČ Praha 2 č.j. MCP2/107136/2011/OS-ODE/Haj. z 24. 10. 2011, tento jejich vztah fakticky skončil již v roce 2009.

Žalobce odmítl jako spekulativní názor žalovaného, že platby ceny provedené ve splátkách se tzv. „recyklovaly“, resp. že zaplacení vydražené ceny bylo toliko fiktivní, neboť jednotlivé splátky na cenu se měly přes dražebníka a dlužníka vracet zpět k žalobci, který z takto zpětně získaných částek platil opětovně další splátky na dražební cenu. Pokud žalovaný odkazoval na tabulku založenou do spisu (na č. l. 104), pak tato je pro ne zcela jednoznačně interpretovatelné údaje nesrozumitelná, navíc v položce 9. je uveden příjem dlužníka od dražebníka ze dne 7. 7. ve výši 427.000 Kč, který se však vztahoval k platbě za dražbu nemovitého majetku v k. ú. Spálov, jak lze zjistit z výslovné poznámky v popisu platby. Dle žalobce v této souvislosti neobstojí ani poukaz na usnesení Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 z 11. 11. 2016 (č. l. 111, 112), neboť konstatuje nikoliv výsledky šetření orgánů činných v trestním řízení, ale konstatuje toliko, že šlo o šetření „v rámci možností insolvenčního správce“. Tvrzení žalovaného o tom, že by existovaly finanční toky mezi žalobcem a dlužníkem v souvislosti s předmětnou dražbou, tak postrádá jakýkoliv reálný základ.

Pokud pak jde o vedlejšího účastníka, žalobce nesouhlasil s jeho účastí na straně žalovaného, zejména proto, že dle něj není dán jeho zájem na výsledku tohoto sporu, jakkoliv je s dlužníkem spoluvlastníkem sousedních pozemků, na kterých je provozován malá vodní elektrárna (dále jen „MVE“) a jakkoliv je na vylučovaných pozemcích umístěn hlavní rozvaděč s hlavním jističem MVE. Je tomu tak proto, že předmět sporu je ve výlučném vlastnictví osoby od vedlejšího účastníka odlišné, ať by touto osobou byl buď žalobce anebo dlužník. Otázka řešení přístupu na vylučované pozemky a s tím související problematika by tedy účastí vedlejšího účastníka v tomto řízení nedoznala změn.

3. Žalovaný ve vyjádření ze dne 28. 12. 2015 (č. l. 14 - 18) ve znění doplnění z 21. 11. 2017 (č. l. 103 – 112) a dalších vyjádřeních, která učinil v průběhu řízení navrhl žalobu zamítnout z důvodu, že podle jeho názoru nešlo o dražbu veřejnou, která požívá ochrany zákona, neboť ta byla od počátku organizována pouze „na oko“ a nemá tudíž žádné právní účinky. Jako důvody pro toto své stanovisko uvedl to, že:

- dražební vyhláška vykazuje zásadní vady, a to jednak, pokud jde o neexistující místo konání (Drozdovská pila, nikoliv obec Drozdov), jako předmět dražby byly uvedeny nepřesně označené pozemky (měly správně být označeny pouze číslem parcelním bez rozlišení, zda jde o pozemkové či stavební parcely), nebyla označena práva 3. osob (právo zástavní či právo odpovídající věcnému břemeni, bylo pouze uvedeno, že veškerá zástavní práva budou po zaplacení vydražené ceny vypořádána a vymazána z katastru), nebyly uvedeny konkrétní podmínky odevzdání předmětu dražby (pouhý odkaz na příslušné zákonné ustanovení nepostačí), nebyla uvedena výše odměny dražebníkově,

- dle § 21 věta poslední stanov žalobce (ve znění k 30. 6. 2011) byl žalobce omezen v nabývání nemovitého majetku tak, že při nabývání tohoto majetku v hodnotě vyšší než je 500.000 Kč, je nezbytný předchozí souhlas valné hromady, tento souhlas však v daném případě dán nebyl,

- v rozhodné době existoval blízký vztah mezi členkou statutárního orgánu žalobce [redacted] a dlužníkem,

- žalobce pak zejména neprokázal, že by skutečně a v plné výši uhradil cenu nejvyššího podání a tedy to, že nastaly věcně právní účinky příklepu (přechod vlastnického práva); navíc dražebník nestandardně zasílal jednotlivé splátky na celkovou cenu na bankovní účet dlužníka ještě před tím, než došlo k plné úhradě celé ceny, tyto postupně zasílané částky dlužník vždy v hotovosti vybíral a žalovaný tvrdí, že se částka následně dostala zpět žalobci, který dražebníkově zaslal následující splátku atd. Nejvyšší podání tak ve skutečnosti nebylo nikdy zcela zaplaceno a je otázka, zda vůbec v době vydražení měl žalobce celou částku vůbec k dispozici. V této souvislosti také poukázal na usnesení Obvodního státního

zastupitelství pro Prahu 2 ze dne 11. 11. 2016 pod sp. zn. 3 ZN 2685/2015, v němž je uvedeno, že je podezření, že žalobce uhradil dražební cenu pouze fiktivně, ale že ve skutečnosti byla částka postupně hrazena z prostředků dlužníka, „jemuž se s minimálním časovým odstupem vracela zpět na účet“ od dražebníka.

Žalovaný z uvedeného dovodil, že úkony žalobce v rámci dražby jsou absolutně neplatné, netransparentním (a podezřelým) placení dražební ceny ve splátkách nedošlo k úplnému zaplacení ceny, čímž byla dražba fakticky zmařena dle § 2 písm. n) ve spojení s § 24 odst. 1 zákona o VD. S ohledem na to, že se tak ve skutečnosti jednalo pouze o fingovanou dražbu, která nemůže být kvalifikována jako dražba veřejná, pak nemohlo ani dojít k originárnímu nabytí předmětu sporu žalobcem.

4. Dne 5. 1. 2016 ohlásil [REDAKCE] (věřitel č. 2 v insolvenčním řízení dlužníka) svůj vstup do řízení jako vedlejší účastník na straně žalovaného správce s odůvodněním (ve znění podání z 1. 3. 2016 na č. l. 44 – 47 a z 13. 6. 2016 na č. l. 57, 58), že se insolvenčního řízení ve věci dlužníka účastní s pohledávkou ve výši 17,369.313,37 Kč, a to z titulu podílu na provozu MVE (když druhým podílovým spoluvlastníkem je dlužník) situované na nemovitostech sousedících se sporným majetkem. Přes něj vede jediná přístupová cesta na pozemky MVE, na nichž se nachází rovněž elektroměrný rozvaděč a hlavní jistič MVE. Sporný majetek pořídil dlužník z prostředků z provozu MVE, které zčásti dluží vedlejšímu účastníku, aby následně sporný majetek „vyvedl“ z majetkové podstaty a s pomocí své tehdejší družky [REDAKCE] (jakožto členky statutárního orgánu žalobce) jej převedl na žalobce. Rozvaděč a jistič dlužník svévolně na sporné pozemky přesunul. Vedlejší účastník má proto zájem na zachování sporného majetku v majetkové podstatě, a tak umožnění jeho zpeněžení spolu s MVE a rovněž rozmnožení rozsahu majetkové podstaty v zájmu uspokojení pohledávek.

Se vstupem vedlejšího účastníka na své straně udělil žalovaný dne 15. 2. 2016 (č. l. 37), soud vstup připustil usnesením ze dne 15. 6. 2016 (č. l. 59) a účast na straně žalovaného k odvolání nesouhlasícího žalobce potvrdil i Vrchní soud v Praze usnesením č. j 101 VSPH 566/2016-70 ze dne 1. 9. 2016. Dovolání žalobce bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ze dne 31. 5. 2017 (č. l. 95).

Vedlejší účastník navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

5. Dne 7. 10. 2016 do incidenčního sporu vstoupilo Městské státní zastupitelství v Praze (č. l. 77), které navrhlo, aby žaloba byla zamítnuta s poukazem na obsah usnesení o zahájení trestního stíhání vůči osobě dlužníka a [REDAKCE]
6. Vzhledem k tomu, že přípravné jednání nebylo nařízeno, bylo na jednání dne 2. 11. 2018 poté, co se pokus o smírné vyřešení věci nezdařil, řízení zkoncentrováno, což znamená, že ke skutečnostem uvedeným a k důkazům označeným po skončení jednání soud nesmí přihlídnout, ledaže by se uplatnila některá z výjimek z koncentrace (§114c odst. 5 a § 118b odst. 1 o. s. ř.). Při tomto jednání a dále při jednání dne 1. 2. 2019 tak byly provedeny důkazy, které byly účastníky řízení včas označeny (navrženy) v žalobě či při jednání k prokázání či vyvrácení jejich tvrzení resp. ty jež účastníci nemohli bez své viny včas uvést.
7. Při hodnocení provedených důkazů soud postupoval podle § 132 o. s. ř., dle něhož důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
8. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že
- a) insolvenční řízení týkající se majetku dlužníka [REDAKCE] bylo zahájeno na základě návrhu věřitele č. 1 [REDAKCE] a to dne 5. 9. 2014. Dlužník k tomuto návrhu při

jednání přistoupil s tím, že se nachází v úpadku. Usnesením zdejšího soudu z 1. 12. 2014 byl předběžným opatřením v řízení ustanoven předběžným správcem [REDAKCE]. Usnesením zdejšího soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. MSPH79 INS 24304/2014-A-31 byl zjištěn dlužníkův úpadek (výrok I. usnesení) a současně bylo rozhodnuto o způsobu jeho řešení konkursem (výrok II. usnesení). Soudem ustanovený insolvenční správce [REDAKCE] byl z funkce správce odvolán na první schůzi věřitelů konané po přezkumném jednání a to hlasy žalobce a navrhovatele řízení (věřitele č. 1 [REDAKCE]). Insolvenčním správcem dlužníka je aktuálně na základě rozhodnutí insolvenčního soudu žalovaný.

Důkaz: vyhláška o zahájení insolvenčního řízení ze dne 5. 9. 2014 (č. d. A-2), protokol o jednání o úpadku (č. d. A-25), usnesení ze dne 1. 12. 2014 (č. d. A-28), usnesení ze dne 14. 1. 2015 (č. d. A-31) a usnesení ze dne 17. 6. 2016 (č. d. B-123) ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 3. 2017 (č. d. B-142).

- b) Vylučovaný majetek byl správcem ke dni 2. 9. 2015 zapsán do majetkové podstaty dlužníka a byl v něm zapsán také ke dni rozhodnutí soudu o vylučovací žalobě

Důkaz: insolvenční spis, soupis majetkové podstaty – kategorie: Nemovitý majetek, položka č. 5 zpracovaný ke dni 2. 9. 2015 na č. d. B-87.

- c) O zapsání vylučované věci do soupisu majetkové podstaty byl žalobce žalovaným správcem písemně vyrozuměn podáním ze dne 2. 9. 2015. Vyrozumění obsahuje poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a také o následcích pojících se zmeškáním lhůty k podání vylučovací žaloby.

Důkaz: vyrozumění z 2. 9. 2015, datum doručení žalobci (14. 9. 2015)

- d) Žaloba na vyloučení byla podána proti správci a ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení vyrozumění, tj. včas

Důkaz: žaloba ze dne 8. 10. 2015, doručená soudu téhož dne.

- e) Vedlejší účastník jako věřitel č. 2 má v insolvenčním řízení zjištěnou nevykonatelnou pohledávku P2 za dlužníkem z titulu čistého podílu 1/2 na příjmech za prodej vyrobené elektrické energie v MVE v k. ú. Turnov a to ve výši celkem 16,637.499,79 Kč. Právní důvod a výše pohledávky jeho pohledávky je založena mj. na závěrech znaleckých posudků, které byly vypracovány znalci v rámci soudních řízení vedených před zdejším soudem pod sp. zn. 35 Cm 20/2006 a sp. zn. 49 Cm 193/2008, v nichž se vedlejší účastník domáhal vůči dlužníku jejího zaplacení a byl v nich zčásti pravomocně a zčásti dosud nepravomocně úspěšný, resp. část takto zjištěných pohledávek již byla vykonatelná.

Důkaz: usnesení č. j. MSPH179 Icm 1784/2015-53 ze dne 25. 5. 2018 s právní mocí dnem 12. 6. 2018, insolvenční spis, přihláška P2 vedlejšího účastníka jako součást insolvenčního spisu dlužníka, přílohy přihlášky P2 (rozhodnutí soudu)

- f) Žalobce byl do obchodního rejstříku zapsán dne 2. 3. 2011 jako evropská společnost s předmětem činnosti: pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor. Od 3. 5. 2011 až dosud je jedinou členkou představenstva [REDAKCE] narozená 6. 12. 1952, členkou dozorčí rady je od stejného data dosud [REDAKCE] narozená 15. 6. 1983. Od založení společnosti do 17. 9. 2014 platilo, že člen představenstva jedná navenek samostatně, a že ke všem majetkoprávním úkonům vyjma úkonů týkajících se nákupu nemovitostí, jejichž hodnota překročí 500.000 Kč, je třeba souhlasu valné hromady. Tomu odpovídá i článek 21 věta druhá článku 21 stanov žalobce účinných od 4. 4. 2011. Společnost byla zakoupena po dohodě [REDAKCE] a dlužníka a krátce před dražbou byla změněna její obchodní firma na současný stav.

Důkaz: výpis z oddílu H, vložka 366 obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem a Stanovy žalobce k 4. 4. 2011 založené ve sbírce listin tamtéž, usnesení Policie o zahájení trestního stíhání ze dne 21. 11. 2018 (č.l. 200 spisu).

- g) Dražebník A- Consulting a. s. (dále též „dražebník“) právně vznikl dne 13. 11. 2000, od roku 2008 má sídlo v obci Bořeňovice, okres Benešov, a k předmětům jeho činnosti náleží provádění dobrovolných dražeb, resp. provádění veřejných dražeb.

Důkaz: výpis z oddílu B, vložka 6839 obchodního rejstříku vedeného zdejším soudem.

- h) Z výpisů z Katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, katastrální pracoviště Semily, z LV č. 6069 pro obec a k. ú. Turnov bylo zjištěno, že ke dni 30. 6. 2011 byl jako výlučný vlastník tam zapsaných nemovitých věcí registrován dlužník, k 31. 3. 2012 je již jako výlučný vlastník uveden žalobce, a to z titulu nabytí majetku dražbou dle zákona o VD, což je shodné i s pozdějšími výpisy založenými ve spise, tedy k datům 8. 10. 2015 a 29. 12. 2015. Na výpisech k 30. 6. 2011 a k 31. 3. 2012 jsou v části C-LV zapsány: zástavní právo k zajištění pohledávky ČSOB z titulu pohledávky za dlužníkem a dále věcná břemena chůze a jízdy (ve prospěch pozemku č. parc. 279/4), zřizování a provozování podzemního vedení telekomunikační sítě ve prospěch společnosti GTS Czech s. r. o. a zřizování a provozování vedení veřejné komunikační sítě ve prospěch společnosti ČEZ ICT Services, a. s. Dle výpisů k 8. 10. 2015, resp. k 29. 12. 2015 již zástavní právo v části C-LV uvedeno není, zůstávají pouze uvedená věcná břemena.

Důkaz: výpisy z katastru nemovitostí citovaného katastrálního úřadu LV č. 6069 pro obec a k. ú. Turnov k 30. 6. 2011 (č. l. 24, 25), k 31. 3. 2012 (č. l. 21, 22), k 8. 10. 2015 (příloha k č. l. 14) a k 29. 12. 2015 (č. l. 27, 28).

- i) Dle posudku České znalecké a. s., znalecký ústav, je přístup k MVE možný „především“ přes pozemky ve výlučném vlastnictví dlužníka, což je zachyceno v připojené mapce.

Důkaz: strany 31, 32 posudku č. 3 521-02-2010 České znalecké a. s. (č. l. 46 spisu).

- j) Dne 25. 5. 2011 vydal dražebník dražební vyhlášku č. 1104097A, v níž ohlašuje dražbu budov a pozemků tam specifikovaných čp., případně číslem parcelním, vše zapsáno na LV č. 6069 pro obec a k. ú. Turnov, a to na den 30. 6. 2011 od 13 hodin ve společenském sále (areál bývalého školicího střediska TELECOM) v obci Drozdovská pila, okres Šumperk. Ve vyhlášce je uvedeno jak nejnižší podání, tak cena zjištěná, minimální příhoz i výše dražební jistoty (1 000 000 Kč) spolu s číslem účtu dražebníka [redacted] a lhůtou, do níž je možno jí složit, jakož i data a čas konání prohlídky předmětu dražby s místem srazu a s telefonickým spojením na kontaktního zaměstnance dražebníka. Ohledně odevzdání předmětu dražby úspěšnému dražiteli je odkaz na postup dle § 33 zákona o VD, a to ve lhůtě 45 dnů po úhradě ceny. Průběh dražby byl zachycen v Protokolu o provedené dobrovolné dražbě z 30. 6. 2011 se seznamem účastníků dražby. Obsahuje jak konkretizaci data, místa a času provedení i doby trvání dražby, specifikaci předmětu dražby (shodně jako dražební vyhláška), popis a stav předmětu dražby, práva a omezení na předmětu dražby (nejsou uvedena věcná břemena, je uvedeno zástavní právo s poznámkou, že zástavní smlouvy budou vyplaceny z ceny dosažené vydražením), je označen vlastník a navrhovatel dražby (v obou případech dlužník), osoba dražebníka a licitátora, cena dosažená vydražením (odpovídá nejnižšímu podání, tedy 8 500 000 Kč) a je označen vydražitel (žalobce). Protokol je datován a podepsán dražebníkem, licitátorem a vydražitelem. Dle seznamu se dražby účastnil pouze žalobce, zastoupený [redacted] a je zde poznámka o složení dražební jistoty na účet vydražitele. Seznam je podepsán dražebníkem.

Důkaz: dražební vyhláška č. 1104097A z 25. 5. 2011, protokol o provedené dobrovolné dražbě č. 1105593 A, B z 30. 6. 2011 a seznam účastníků dražby.

- k) Dle protokolu o předání předmětu dražby v obci Drozdov – Drozdovská pila (označení nemovitých věcí odpovídá dražební vyhlášce i protokolu o konání dražby) byl žalobci - s odkazem na ustanovení § 32 zákona o VD - dne 29. 7. 2011 předán předmět dražby s označením stavu měřičů elektrické energie a vody spolu se zásobami dřeva na otop, vnitřním vybavením budov areálu a žulovými obrubníky na opravu dvora. Protokol podepsali dlužník jako bývalý vlastník, dražebník a vydražitel.

Důkaz: protokol o předání předmětu dražby z 29. 7. 2011.

- l) K výzvě soudu sdělila dne 26. 4. 2018, ČSOB, a. s., že bankovní účet č. [REDAKCE] byl u ní zřízen dne 6. 4. 2011, jeho majitelem je žalobce, a že od jeho založení k němu měl dispoziční právo jednak dlužník (ten až do 22. 2. 2016), jednak [REDAKCE]

Důkaz: sdělení ČSOB, a. s. zn. 37108032/166799/18 z 26. 1. 2018 (č. l. 122).

- m) Na podnikatelském účtu dlužníka č. ú. [REDAKCE] byl dne 24. 6. 2011 proveden výběr hotovosti ve výši 750.000 Kč,

Na osobním účtu dlužníka vedeném u stejné banky č. ú. [REDAKCE] byly připsány příchozí platby od plátce: A-Consulting a. s. (tj. dražebníka) v tomto pořadí:

- dne 1. 7. 2011 částka 1.000.000 Kč (poznámka „záloha - Turnov“),
- dne 7. 7. 2011 částka 1.350.000 Kč (poznámka „dražba Turnov“),
- dne 18. 7. 2011 částka 1.600.000 Kč (poznámka „záloha – Turnov“),
- dne 19. 7. 2011 částka 1.200.000 Kč (poznámka „záloha - Turnov“),
- dne 21. 7. 2011 částka 1.200.000 Kč (poznámka „záloha – Turnov“)
- dne 25. 7. 2011 částka 1.100.000 Kč (poznámka „záloha Turnov“) a
- dne 26. 7. 2011 částka 720.000 Kč (poznámka „doplatek – Turnov“).

Celkem tak byly na účet dlužníka připsány platby od dražebníka ve výši 8.170.000 Kč. Ke dni 7. 7. 2011 je na tomto účtu dále také evidována další platba od téhož dražebníka ve výši 427.800 Kč s poznámkou „dražba Spálov“.

Na stejném osobním účtu dlužníka byly provedeny tyto výběry v hotovosti:

- dne 4. 7. 2011 částka 1.000.000 Kč,
- dne 8. 7. 2011 částka 1.000.000 Kč,
- dne 11. 7. 2011 částka 800.000 Kč,
- dne 18. 7. 2011 částka 1.600.000 Kč,
- dne 19. 7. 2011 částka 1.200.000 Kč,
- dne 22. 7. 2011 částka 1.200.000 Kč,
- dne 25. 7. 2011 částka 1.100.000 Kč,
- dne 26. 7. 2011 částka 250.000 Kč,
- dne 3. 8. 2011 částka 400.000 Kč,

Celkem tedy byly provedeny z dlužníkovy účtu výběry v hotovosti ve výši 8.550.000 Kč.

Důkaz: sdělení ČSOB, a. s. z 12. 7. 2016 zn. 37108030/920995/16 o účtech dlužníka (č. l.

106), informace o výběru z účtu č. [REDACTED] z 8. 7. 2016 (č. l. 107, 110), sjetina z účtu č. 103856872/0300, období 1. 7. 2011 – 26. 7. 2011, str. 69 až 71 (č. l. 108, 109), přehledová tabulka průběhu plateb zpracovaná žalovaným

n) Žalobce převedl ze svého účtu č. ú. [REDACTED] a. s., na účet dražebníka č. ú. [REDACTED] a. s., tyto částky:

- dne 24. 6. 2011 částku 1.000.000 Kč (což odpovídá dražební jistině)
- dne 11. 7. 2011 částku 600.000 Kč
- dne 18. 7. 2011 částku 1.200.000 Kč
- dne 20. 7. 2011 částku 1.200.000 Kč
- dne 22. 7. 2011 částku 1.100.000 Kč

Celkem tedy žalobce bezhotovostně převedl na účet dražebníka částku 5.100.000 Kč

Žalobce vložil na účet dražebníka v hotovosti tyto peněžní částky:

- dne 1. 7. 2011 částku 450.000 Kč (pobočka Turnov),
- dne 4. 7. 2011 částku 500.000 Kč (pobočka Davle),
- dne 4. 7. 2011 částku 500.000 Kč (pobočka Zbraslav),
- dne 11. 7. 2011 částku 500.000 Kč (pobočka Zbraslav),
- dne 11. 7. 2011 částku 500.000 Kč (pobočka Praha 2 - Karlovo náměstí),
- dne 25. 7. 2011 částku 500.000 Kč (pobočka Vinohradská),
- dne 25. 7. 2011 částku 450.000 Kč (pobočka Praha 2 - Karlovo náměstí),

celkem tedy vložil v hotovosti na účet dražebníka částku 3.400.000 Kč.

Důkaz: výpisy z účtu žalobce č. [REDACTED] a. s. č. 2011/3 (období červen 2011) a č. 2011/4 (období červenec 2011) a 7 x pokladní doklad o platbách v hotovosti na pobočkách České spořitelny, a. s., přehledová tabulka průběhu plateb zpracovaná žalovaným

o) Rozhodnutím ze dne 24. 10. 2011 zrušil Úřad MČ Praha 2 dlužníkovi údaj o místu pobytu na adrese Dittrichova 353/3, Praha 2 – Nové Město, které je trvalým bydlištěm [REDACTED]. V odůvodnění tohoto rozhodnutí je uvedeno, že se tak stalo k žádosti [REDACTED] [REDACTED] když původně dala dlužníkovi souhlas k údaji o trvalém pobytu na své adrese proto, že spolu partnersky žili. Ke dni žádosti (27. 9. 2011) však vztah skončil a dlužník se „více jak dva roky“ již na adrese nezdržuje a v bytě nemá již žádné své věci. Tuto skutečnosti potvrdil i dlužník ve svém čestném prohlášení adresovaném uvedenému úřadu ze dne 3. 10. 2011.

Důkaz: usnesení Úřadu MČ Praha 2 ze dne 24. 10. 2011 č. j.: MCP2/107136/2011OSA-ODE/Haj.

p) Dne 31. 3. 2014 zamítl Okresní soud v Šumperku žalobu věřitele č. 2 (vedlejšího účastníka v tomto řízení), podanou proti vydražiteli (žalobci ve stávajícím řízení), dlužníkovi a dražebníkovi o určení neplatnosti veřejné dobrovolné dražby. Důvodem zamítnutí žaloby bylo zjištění, že věřitel č. 2 jako žalobce v tehdejší věci není aktivně legitimován k podání žaloby, a to s poukazem na § 24 odst. 3 zákona o VD. Aby tamní soud k takovému závěru dospěl, musel se jako předběžnou zabývat otázkou, zda předmětná dražba spadá pod ustanovení zákona o VD, tedy, zda se jednalo o veřejnou dražbu. Soud se v odůvodnění

svého rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami žalovaných, které se obsahově shodují s námitkami, které jak nynější žalovaný, tak i vedlejší účastník (tj. věřitel č. 2) uvedli na obranu proti vylučovací žalobě. Soud v odůvodnění rozhodnutí uzavřel, že dražební vyhláška odpovídá všem náležitostem, které zákon o VD požaduje (místo je zcela konkrétně označeno stejně tak, jako předmět dražby – nemovité věci), že příklep licitátora byl zapsán příslušným katastrálním pracovištěm v souladu s ustanovením § 7 zákona o VD, a že vydražitel (tedy žalobce ve stávajícím excindačním sporu) byl jako vlastník zapsán do katastru nemovitostí na základě nabývacího titulu (potvrzení o nabytí vlastnictví) rovněž v souladu se zákonem o VD. Uzavřel, že předmětná dražba má veškeré atributy dražby veřejné „v intencích § 2 písm. a) ZoVD“. Za právně bezvýznamné soud označil to, zda statutární orgán vydražitele [REDAKCE] má či nemá shodné bydliště jako dlužník. Tento rozsudek přezkoumal na základě odvolání Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, aby dne 13. 11. 2014 konstatoval, že soud prvního stupně učinil veškerá skutková zjištění, která přebíral i odvolací soud, opět konstatoval, že jednání dražebníka bylo dražbou, a na základě toho potvrdil napadený rozsudek.

Důkaz: rozsudkem Okresního soud v Šumperku č. j. 10 C 38/2011-208 ze dne 31. 3. 2014 s rozsudkem Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 13. 11. 2014 č. j. 69 Co 276/2014-294, s právní mocí dnem 25. 11. 2014.

- q) Z veřejně dostupných údajů z internetových stránek soud zjistil, že osada Drozdovská Pila se nachází mezi obcemi Drozdovem, Jedlím a Hoštejnem, že na internetu lze dohledat i to, kde se v této osadě nachází bývalé školicí středisko společnosti TELECOM i trasu, jak se na dané místo dopravit.
- r) Dražebník A-Consulting, a. s. nesplnil povinnost uloženou mu soudem, ke sdělení skutečností významných pro rozhodnutí soudu (§ 128 o. s. ř.) a to i přesto, že soud vynucoval splnění povinnosti ukládáním pořádkových pokut až do maximální výše 50 000 Kč.

Důkaz: výzvy soudu (č. l. 100, č. l. 117), usnesení o uložení pořádkové pokuty (č. l. 124, č. l. 138, č. l. 144),

- s) Dlužník využil svého práva ve věci nevypovídat, neboť by si tím mohl způsobit nebezpečí vlastního trestního stíhání (§ 126 odst. 2 o. s. ř.).

Důkaz: protokol o jednání ze dne 8. 2. 2019

- t) Žalobce dne 3. 8. 2011, tj. po splacení poslední splátky ceny vydražení na účet dražebníka smluvně přistoupil k osobním peněžitým závazkům, které měl dlužník vůči ČSOB, a. s., a to v rozsahu celkem 1.765.499,48 Kč.

Důkaz: Dohoda o přistoupení žalobce k závazku dlužníka vůči ČSOB, a.s., č. j. 0804/11/5668 z 3. 8. 2011, Dohoda o přistoupení žalobce k závazku dlužníka vůči ČSOB, a. s., č. j. 0805/11/5668 z 3. 8. 2011

- u) Dlužník a [REDAKCE] společně dlouhodobě společně bydlí v nemovité věci, která je ve výlučném vlastnictví [REDAKCE]

Důkaz: výpis z katastru nemovitostí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Praha – západ ke dni 12. 10. 2017, list vlastnictví č. 845, úřední záznam ze dne 30. 1. 2018 o šetření Policie ČR týkajících se osob, které bydlí v nemovitosti na LV č. 845

- v) V případě nákupu jiných nemovitých věcí žalobce od 3. osob (v roce 2013), byl udělován rozhodnutím jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady žalobce souhlas s jejich nákupem a to dle § 190 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb. obchodní zákoník.

Důkaz: fotokopie kupní smlouvy uzavřené mezi prodávajícím ČR-Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových a kupujícím žalobcem ze dne 1. 7. 2013, včetně rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady žalobce ze dne 19. 6. 2013, fotokopie Notářského zápisu č. j. NZ 10/2013, N 11/2013, sepsaného dne 17. 1. 2013 notářkou [REDACTED] o uzavření uzavření kupní smlouvy mezi prodávajícími [REDACTED] a kupujícím žalobcem, včetně rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady žalobce ze dne 14. 1. 2013

- w) Proti [REDACTED] (statutárnímu orgánu žalobce) a dlužníkovi bylo zahájeno trestní stíhání pro trestný čin poškození věřitele podle § 222 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Policie při vlastním šetření zjistila, že kupní cena vydražených nemovitostí byla uhrazena pouze fiktivně, kdy každému splacení části dražební ceny se strany vydražitele předcházela vždy den výběr hotovosti z některého z účtů obviněného (dlužníka) – konkrétně z osobního účtu č. [REDACTED] případně podnikatelského účtu č. [REDACTED] vedených u [REDACTED] načež po vkladu takové částky ze strany vydražitele (žalobce) byla okamžitě část této dražební ceny poukázána zpět na účet dlužníka, který následně peněžní prostředky opětovně vybral v hotovosti, předal je [REDACTED] a vydražitelem byla vždy den uhrazena další část dražební ceny ve prospěch účtu dražebníka, přičemž uvedeným jednáním došlo k postupnému uhrazení dražební ceny, přičemž dlužník neobdržel za vydražené nemovitosti žádné protiplnění a došlo tím k faktickému zmenšení jeho majetku. Policejní orgán konstatoval dále, že tímto protiprávním jednáním zmařili obvinění alespoň částečné uspokojení věřitele [REDACTED], který má za dlužníkem pohledávku 17.369.309,37 Kč, kterou přihlásil do insolvenčního řízení dlužníka a uspokojení pohledávky [REDACTED], který má za dlužníkem pohledávku 7 509 764,38 Kč.

Důkaz: Usnesení Policie ČR ze dne 21. 11. 2018, č. j. KRPA-93377-174/TČ-2015-001293

- x) Z výpovědi předsedkyně představenstva žalobce [REDACTED] který soud provedl s jejím souhlasem (§ 131 odst. 1 o. s. ř.), bylo zjištěno, že
- se s dlužníkem zná od roku 1995 a také to, že s ním cca od roku 2003 vedla společnou domácnost a dále i to, že s ním nadále stýká i v současnosti;
 - že důvodem odchodu dlužníka ze společné domácnosti z bytu v Praze 2 měla být jeho nevěra;
 - že zapoměla na to, že dlužník měl přístup (dispoziční oprávnění) k účtu žalobce do dne 22. 2. 2016,
 - že s nabídkou odkupu nemovitých věcí ve vlastnictví dlužníka, nacházejících se v Praze Smíchov (jedná se o jiné nemovité věci dlužníka, které jsou předmětem odpůrcí žaloby projednávané zdejším soudem po sp. zn. 179 ICm 165/2016) ji kontaktoval samotný dlužník,
 - že v době, kdy partnersky žila s dlužníkem, věděla o jeho soudních sporech, které vedl s vedlejším účastníkem, i o tom, že dlužník měl mít vůči vedlejšímu účastníku dluh, který byl hlavním důvodem toho, že spolu dlužník a vedlejší účastník přestali stýkat,
 - že věděla o tom, že dlužníkovi byla minimálně rozhodnutím soudu I. stupně uložena povinnost k úhradě peněžité částky ve prospěch vedlejšího účastníka,
- Dále [REDACTED] vypověděla,
- že motivem nákupu vylučovaných nemovitostí žalobcem byl investiční záměr, možnost podnikat resp. pronajímat nemovité věci, jednalo se o jediný investiční záměr žalobce i její

osobní, poté kdy byl ukončen její předchozí pracovní poměr,

- že v okamžiku konání dražby měla (resp. žalobce) na úhradu vydražené ceny vlastní prostředky ve výši cca 4 až 4.500.000 Kč, zbytek si musela „dopůjčovat“ od dalších osob, na jejichž jména si již nepamatuje a měla „příslib od slovenské společnosti, smlouvu s ní již nemá v dispozici, neboť měla „karambol v domácnosti“,

-že částku 400.000 Kč jí měl půjčit pan [REDACTED].

-že tuší, že dražební jistotu 1.000.000 Kč žalobce uhradil převodem ze svého účtu,

- že kupní cena byla hrazena splátkami „podle toho, jak měla peníze v dispozici“, peníze, které měla v hotovosti, „vkládala rovnou na účet, protože tam byly vysoké poplatky“,

- že vklady částek kupní ceny v hotovosti na účet dražebníka „jí přišly rychlejší než vklad na účet žalobce“ a jejich další převod na účet dražebníka,

- že peněžní prostředky ve výši „asi milion“ od blíže neurčené slovenské společnosti, od ní převzala v hotovosti.

- y) Pan [REDACTED] již v postavení předběžného správce zjistil některé nestandardní postupy v činnosti dlužníka např. v tom, že nevyplácel podíly na zisku z malé vodní elektrárny druhému spoluvlastníku (tj. vedlejšímu účastníku), že vybíral v hotovosti nepřiměřeně vysoké částky, které byly následně neúčelně vynakládány a také v další zprávě uvedl, že jím zjištěné postupy dlužníka a žalobce byly při nabývání vylučovaného majetku dle jeho názoru nestandardní. Správce poté, kdy byl ustanoven do funkce řádného správce sám požádal soud, aby byl „v rámci zachování svého zdraví“ odvolán z funkce, neboť necítí důvěru věřitelů a vnímá jejich snahu, aby byl ve funkci nahrazen jiným správcem

Důkaz: insolvenční spis, zejména zpráva předběžného správce na č. d. A-30, sdělení správce na č. d. B-29

9. Podle § 120 odst. 1 o. s. ř. účastníci jsou povinni označit důkazy k prokázání svých tvrzení. Soud rozhoduje, které z navrhaných důkazů provede. Podle § 120 odst. 2 o. s. ř. soud může provést jiné než účastníky navržené důkazy v případech, kdy jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu a vyplývají-li z obsahu spisu. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází soud při zjišťování skutkového stavu z důkazů, které byly provedeny.

Soud v průběhu dokazování provedl všechny účastníky navržené důkazy, s výjimkou spisu Okresního soudu v Šumperku, Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci, neboť tyto důkazy nejsou pro rozhodnutí soudu významné (rozsudky těchto soudů byly jako důkaz provedeny). Nemohl být rovněž proveden důkaz navržený žalovaným a to poskytnutím součinnosti dražebníka, který zůstal v ukládání povinností soudem nečinný (viz výše.). Soud dražebníka k poskytnutí součinnosti bezvýsledně vyzýval usnesením z 26. 10. 2017 (č. l. 100), urgoval ji 17. 1. 2018 (č. l. 117), následně 17. 2. 2018 s uložením pořádkové pokuty 3.000 Kč (č. l. 124), dále 28. 6. 2015 s uložením další pořádkové pokuty 10.000 Kč (č. l. 138) a dne 2. 5. 2018 s uložením další pořádkové pokuty 37.000 Kč (č. l. 144). Dražebník nereagoval ani na postupné ukládání pořádkových pokut až do vyčerpání zákonného limitu 50.000 Kč, takže soud neměl další procesní prostředek, jak si vynutit požadovanou součinnost. Dlužník ve věci v postavení svědka odmítl ze zákonných důvodů vypovídat.

10. Podle § 132 o. s. ř. důkazy hodnotí soud podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo za řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
11. Podle § 224 zák. č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v platném znění, insolvenční správce, který zapíše do soupisu věci, práva, pohledávky a jiné

majetkové hodnoty, které nenáleží dlužníku nebo jejichž zahrnutí do majetkové podstaty je sporné zejména proto, že k nim třetí osoba uplatňuje práva, která to vylučují, do soupisu poznamená, komu sepsovaný majetek náleží, nebo kdo k němu uplatňuje své právo. Tuto osobu insolvenční správce písemně vyrozumí o zahrnutí majetku do soupisu a na její žádost jí o tom vydá osvědčení. Osvědčení musí vždy obsahovat i uvedení důvodu, pro který insolvenční správce tento majetek sepsal (odstavec 1). Vyrozumění podle odstavce 1 musí obsahovat i poučení o možnosti podat vylučovací žalobu a o následcích zmeškání lhůty k podání vylučovací žaloby; náležitosti tohoto vyrozumění stanoví prováděcí právní předpis (odstavec). Je-li do soupisu zapsána nemovitost, která podle katastru nemovitostí není ve vlastnictví dlužníka, vyrozumí o tom insolvenční správce příslušné katastrální pracoviště. Je-li do soupisu sepsána věc, která podle Rejstříku zástav není ve vlastnictví dlužníka, vyrozumí o tom insolvenční správce Notářskou komoru České republiky. Obdobně to platí o majetku uvedeném v jiných veřejných či neveřejných seznamech, jestliže podle zvláštních právních předpisů osvědčují vlastnictví nebo jiná věcná práva k tomuto majetku (odstavec 3). Je-li do soupisu zapsána kulturní památka, sbírka muzejní povahy nebo předmět kulturní hodnoty, vyrozumí o tom insolvenční správce neprodleně Ministerstvo kultury (odstavec 4).

12. Podle § 225 insolvenčního zákona osoby, které tvrdí, že označený majetek neměl být do soupisu zahrnut proto, že to vylučuje jejich právo k majetku nebo že tu je jiný důvod, pro který neměl být zahrnut do soupisu, se mohou žalobou podanou u insolvenčního soudu domáhat rozhodnutí, že se tento majetek vylučuje z majetkové podstaty (odstavec 1). Žaloba musí být podána proti insolvenčnímu správci, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy osobě uvedené v odstavci 1 bylo doručeno vyrozumění o soupisu majetku, k němuž uplatňuje právo. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty insolvenčnímu soudu (odstavec 2). Nebyla-li žaloba podána včas, platí, že označený majetek je do soupisu pojat oprávněně. Totéž platí i tehdy, jestliže insolvenční soud žalobu zamítl, nebo jestliže řízení o žalobě zastavil nebo ji odmítl (odstavec 3). Od počátku běhu lhůty k podání žaloby podle odstavce 2 až do jejího skončení a po dobu řízení o podané žalobě až do jeho pravomocného skončení nesmí insolvenční správce zpeněžit majetek, který je předmětem žaloby, ani s ním jinak nakládat, ledaže tím odvrací újmu tomuto majetku bezprostředně hrozící nebo jestliže tak po podání žaloby činí se souhlasem žalobce. Ustanovení § 217 insolvenčního zákona tím není dotčeno (odstavec 4). Před pravomocným skončením řízení o žalobě lze ke zpeněžení nebo jinému nakládání s majetkem podle odstavce 4 přistoupit, jestliže tak z důvodů hodných zvláštního zřetele určil insolvenční soud ve výroku rozhodnutí, jímž žalobu zamítl, řízení o ní zastavil nebo ji odmítl. Z výtěžku zpeněžení nebo jiného nakládání s takovým majetkem mohou být věřitelé uspokojeni až po pravomocném skončení řízení o žalobě (odstavec 5). Byla-li zpeněžena věc, která neměla být pojata do soupisu, má její vlastník právo na vydání výtěžku zpeněžení; jeho právo na náhradu škody tím není dotčeno (odstavec 6).
13. Podle § 231 insolvenčního zákona insolvenční soud není vázán rozhodnutím jiného soudu či jiného orgánu, kterým v průběhu insolvenčního řízení došlo ke zjištění neplatnosti právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, ani jiným způsobem tohoto zjištění (odstavec 1). V průběhu insolvenčního řízení posoudí neplatnost takového právního úkonu pouze insolvenční soud (odstavec 2).
14. Podle § 232 insolvenčního zákona byla-li neplatnost právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka zjištěna rozhodnutím soudu, které nabylo právní moci před zahájením insolvenčního řízení, považuje se právní úkon, jehož se rozhodnutí týká, za neplatný i v insolvenčním řízení.
15. Nejvyšší soud se výkladem ustanovení § 225 odst. 1 insolvenčního zákona a řešením otázky, za jakých předpokladů může soud vyhovět žalobě o vyloučení majetku z majetkové podstaty dlužníka, zabýval v rozsudku ze dne 29. října 2015, sp. zn. 29 Cdo 683/2011, uveřejněném

pod číslem 116/2016 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, přičemž závěry, lze shrnout následovně:

1/ I v poměrech insolvenční úpravy je jedním z předpokladů, za nichž může soud vyhovět žalobě o vyloučení majetku z majetkové podstaty podle § 225 odst. 1 insolvenčního zákona (excindační žalobě), že osoba, která se domáhá vyloučení majetku ze soupisu, prokázala nejen to, že tento majetek neměl (nebo ke dni rozhodnutí o žalobě již nemá) být do soupisu zařazen, nýbrž i to, že právo, které vylučovalo zařazení majetku do soupisu, svědčí jí.

2/ Tento předpoklad může být podle insolvenční úpravy (oproti zákonu o konkursu a vyrovnání nově) nahrazen (jinak naplněn) též tím, že osoba, která se domáhá vyloučení majetku ze soupisu, prokázala nejen to, že tento majetek neměl (nebo ke dni rozhodnutí o žalobě již nemá) být do soupisu zařazen, nýbrž i to, že tu je jiný důvod, pro který neměl být majetek zahrnut do soupisu.

3/ Přitom vylučovací žaloba je i v insolvenčních poměrech svou povahou žalobou určovací, naléhavý právní zájem se však u tohoto typu žalob neprokazuje (nezkoumá se), neboť plyne přímo z díky § 225 odst. 1 insolvenčního zákona.

4/ U určovacích žalob podle § 80 písm. c) o. s. ř. (s účinností od 1. ledna 2014 platí úprava obsažená v § 80 o. s. ř.) je třeba vždy rozlišovat mezi věcnou legitimací žalobce a naléhavým právním zájmem žalobce na požadovaném určení. Věcnou legitimaci k určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, má ten, kdo je účasten právního vztahu nebo práva, o něž v řízení jde, nebo jehož právní sféry se sporný právní vztah nebo sporné právo týká. Ani u zvláštního druhu určovací žaloby, kterou je vylučovací žaloba v insolventci, tedy závěr, že naléhavý právní zájem se neprokazuje (nezkoumá se), neřeší otázku věcné legitimace žalobce k podání vylučovací žaloby. Pro tu stále platí (i v režimu § 225 odst. 1 insolvenčního zákona co do obou tam zmíněných možností) požadavek, že soupis zasahuje do právní sféry žalobce (vylučovatele), tedy, že právě jeho právní sféry se týká jiný důvod, pro který neměl být majetek zahrnut do soupisu.

K výše uvedeným závěrům se Nejvyšší soud posléze přihlásil rovněž v rozsudku ze dne 29. června 2016, sen. zn. 29 ICdo 20/2015, a v rozsudku ze dne 30. listopadu 2016, sen. zn. 29 ICdo 37/2016.

16. V řízení bylo prokázáno, že vylučovaný majetek byl žalovaným správcem zapsán do soupisu majetkové podstaty dlužníka (v němž je sepsán i ke dni tohoto rozhodnutí) a dále i to, že o jeho soupisu byl žalobce způsobem předpokládaným v zákoně žalobce vyrozuměn. Vylučovací žaloba byla podána proti žalovanému v zákonem stanovené lhůtě.
17. Zbývá tak posoudit pouze otázku, zda žalobce, který se domáhá vyloučení majetku ze soupisu, prokázal jednak to, že tento majetek neměl (nebo ke dni vydání rozhodnutí o vylučovací žalobě již nemá) být do soupisu zařazen, a jednak i to, že právo, které vylučovalo zařazení majetku do soupisu majetku, svědčí jemu.
18. Podle § 2 písm. a) zákona o VD je dražbou takové veřejné jednání, jehož účelem je přechod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby a při němž na osobu, která za stanovených podmínek učiní nejvyšší nabídku, přejde příklepem licitátora vlastnictví k předmětu dražby, přičemž dle § 17 odst. 1 věta první zákona o VD se dražbou dobrovolnou rozumí dražba prováděná na návrh vlastníka. Kontrolu dodržování podmínek pro organizování a provádění dražeb podle tohoto zákona provádí ministerstvo (§7).
19. Podle § 11 zákona o VD musí být v rámci dražby osoby a věci označovány způsobem vylučujícím jejich záměnu. Místo, datum a čas zahájení dražby musí být určeny tak, aby nebyla omezena možnost účasti při dražbě (§ 12 odst. 1), způsob úhrady ceny, podmínky předání předmětu dražby vydražiteli nesmí být stanoveny za účelem omezení zájmu o účast

na dražbě (odst. 2).

20. Podle § 20 zákona o VD dražebník vyhlásí konání dražby dražební vyhláškou, v níž uvede: a) že jde o dražbu dobrovolnou, b) označení dražebníka, c) místo, datum a čas zahájení dražby, d) označení a popis předmětu dražby a jeho příslušenství, práv a závazků na předmětu dražby váznoucích a s ním spojených, pokud podstatným způsobem ovlivňují hodnotu předmětu dražby, popis stavu, v němž se předmět dražby nachází, jakož i jeho odhadnutou nebo zjištěnou cenu, e) nejnižší podání a stanovený minimální příhoz, f) požaduje-li složení dražební jistoty, způsob a lhůtu pro její složení, číslo účtu a adresu místa, kde má být dražební jistota složena, g) způsob úhrady ceny dosažené vydražením, h) datum a čas konání prohlídky předmětu dražby, i) lhůtu pro uhrazení ceny dosažené vydražením přesahující 500 000 Kč a m) výši odměny vybírané od vydražitele nebo způsob jejího určení, její splatnost či ujednání o tom, že dražba bude provedena pro vydražitele bezúplatně.
21. Podle § 18 odst. 2 zákona o VD je však dražebník oprávněn vybírat odměnu za provedení dražby od navrhovatele a v případě dražeb movitých věcí též od vydražitele. Výše odměny vybírané od navrhovatele nebo způsob jejího určení či ujednání o tom, že dražba bude provedena pro navrhovatele bezúplatně, musí být sjednána ve smlouvě o provedení dražby. Výše odměny vybírané od vydražitele nebo způsob jejího určení, její splatnost či ujednání o tom, že dražba bude provedena pro vydražitele bezúplatně, musí být uvedena v dražební vyhlášce.
22. Podle § 27 zákona o VD vyhotoví po ukončení dražby dražebník bez zbytečného odkladu protokol o provedené dražbě, v němž uvede: a) datum, místo a čas provedení dražby; uvede také, že jde o dražbu dobrovolnou, b) označení předmětu dražby a jeho příslušenství, práv a závazků na předmětu dražby váznoucích a s ním spojených, stavu, v němž se předmět dražby nachází, a odhad jeho ceny, c) označení navrhovatele dražby, a lze-li, i označení bývalého vlastníka, d) nejnižší podání, e) označení dražebníka a licitátora, popřípadě licitátorů, f) označení vydražitele a g) cenu dosaženou vydražením. Protokol o provedené dražbě podepíše dražebník, licitátor a vydražitel.
23. Podle § 29 odst. 2 zákona o VD je-li cena dosažená vydražením vyšší než 500 000 Kč, je vydražitel povinen uhradit cenu dosaženou vydražením ve lhůtě, která je stanovena v dražební vyhlášce, která však nesmí být kratší než 10 dní ode dne skončení dražby (odst. 4 písm. a), s tím, že cenu dosaženou vydražením nelze uhradit započtením. Rovněž nepřipustný je platba směnkou (odst. 7). Dražební jistota a její příslušenství se započítá vydražiteli na cenu dosaženou vydražením.
24. Podle § 31 odst. 1 zákona o VD vydá dražebník bez zbytečného odkladu vydražiteli, který nabyl vlastnictví předmětu dražby podle § 29, písemné potvrzení o nabytí vlastnictví předmětu dražby a jde-li o nemovitost, která je předmětem evidence v katastru nemovitostí, zašle dražebník příslušnému katastrálnímu úřadu jedno vyhotovení potvrzení o nabytí vlastnictví (odst. 3). Jde-li o nemovitost, předá bývalý vlastník předmět dražby podle podmínek uvedených v dražební vyhlášce předmět dražby bez zbytečného odkladu vydražiteli. Podle § 32 zákona o VD je dražebník povinen na místě sepsat protokol o předání předmětu dražby; v protokolu uvede kromě označení bývalého vlastníka, dražebníka, vydražitele a předmětu dražby, zejména podrobný popis stavu, v němž se předmět dražby včetně příslušenství nacházel při předání práv a závazků na předmětu dražby váznoucích. Protokol podepíše bývalý vlastník, vydražitel a dražebník.
25. Práva osob oprávněných z věcných břemen váznoucích na předmětu dražby zůstávají přechodem vlastnictví dražbou nedotčena (§ 33). Přechodem vlastnictví k předmětu dražby však nezanikají zástavní práva a působí vůči vydražiteli; to platí i o právech vyplývajících ze smluv o omezení převodu nemovitosti. Pohledávky těmito právy zajištěné, nejsou-li dosud splatné, se nestávají dnem přechodu vlastnictví předmětu dražby splatnými (§34).

26. Výtěžek dražby předá dražebník po vypořádání nákladů dražby bez zbytečného odkladu po uhrazení ceny dosažené vydražením navrhovatel, není-li mezi dražebníkem a navrhovatelem sjednáno něco jiného (§35).
27. Podle § 2 písm. n) zákona o VD se zmařením dražby rozumí neuhrazení ceny vydražitelem ve stanovené lhůtě a vydražitel, který zmařil dražbu, nenabývá vlastnictví předmětu dražby vydraženého ve zmařené dražbě (§ 24 odst. 1).
28. Podle § 24 odst. 3 zákona o VD každý, do jehož práv bylo provedením dražby podstatným způsobem zasaženo a je účastníkem dražby, navrhovatelem, osobou oprávněnou z předkupního práva k předmětu dražby, osobou oprávněnou z práva na přednostní nabytí předmětu dražby nebo osobou, k jejímuž návrhu bylo vykonatelným rozhodnutím zakázáno s předmětem dražby nakládat, může navrhnout soudu, aby soud vyslovil neplatnost dražby, pokud dražebník neupustil od dražby, ač tak byl povinen učinit, vydražila-li předmět dražby osoba, která je z účasti na dražbě vyloučena, nebo nejsou-li splněny podmínky v § 12 odst. 1 a 2, § 14 odst. 3, § 17 odst. 5 a 6, § 19, 20, § 23 odst. 1 až 10, § 25 a v § 26 odst. 1 a 2 nebo byly-li vydraženy z dražeb vyloučené předměty dražby. Není-li právo na určení neplatnosti dražby uplatněno do 3 měsíců ode dne konání dražby, zaniká.
29. Podle § 196a odst. 3 obch. zákoníku, platného v rozhodné době, jestliže společnost nebo jí ovládaná osoba nabývá majetek od zakladatele, akcionáře nebo od osoby jednající s ním ve shodě anebo jiné osoby uvedené v odstavci 1 nebo od osoby jí ovládané anebo od osoby, se kterou tvoří koncern, za protihodnotu ve výši alespoň jedné desetiny upsaného základního kapitálu ke dni nabytí nebo na ně úplatně převádí majetek této hodnoty, musí být hodnota tohoto majetku stanovena na základě posudku znalce jmenovaného soudem. Pro jmenování a odměňování znalce platí ustanovení § 59 odst. 3. Jestliže k nabytí dochází do 3 let od vzniku společnosti, musí je schválit valná hromada.
30. Podle § 88 písm. h) o. s. ř. (ve znění v rozhodné době) je namísto obecného soudu, popřípadě namísto soudu uvedeného v § 85a, k řízení příslušný soud, v jehož obvodu byla provedena dražba, jde-li o věc veřejné dražby podle zákona o veřejných dražbách.
31. Podle § 7 insolvenčního zákona nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
32. Podle § 159a odst. 3 o. s. ř. v rozsahu, v jakém je výrok pravomocného rozsudku závazný pro účastníky řízení a popřípadě jiné osoby, je závazný též pro všechny orgány.
33. Žalovaný zapsal sporný majetek do soupisu s poukazem na to, že proběhlá veřejná dobrovolná dražba byla absolutně neplatným úkonem, přičemž zastával – s odkazem na ustanovení § 231 insolvenčního zákona - názor, že přezkoumání otázky její platnosti či neplatnosti nebrání překážka věci již pravomocně rozsouzené příslušným obecným soudem v Šumperku i soudem odvolacím.
34. Soud se nejprve zaměřil na posouzení právního charakteru veřejné dražby (ať již dobrovolné či nedobrovolné). Jak plyne z ustanovení § 2 písm. a), rozumí se veřejnou dražbou prováděnou podle zákona o veřejných dražbách veřejné jednání, jehož účelem je převod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby na osobu, která za stanovených podmínek učiní nejvyšší nabídku.

35. Z obsahu zákona lze uzavřít, že jednání prováděné dražebníkem (a jeho jménem a na jeho účet licitátorem) lze pokládat za veřejnou dražbu podle zákona č. 26/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, jen tehdy, pokud je takovéto jednání:
1. veřejné,
 2. konalo se na základě návrhu navrhovatele (na podkladě smlouvy o provedení dražby uzavřené mezi navrhovatelem a dražebníkem),
 3. uskutečnilo se na předem určeném místě,
 4. jeho smyslem (účelem) byl přechod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby,
 5. licitátor se při něm obracel na předem neurčený okruh osob, které se dostavily za účelem činit podání, s výzvou činit nabídky,
 6. bylo ukončeno udělením příklepu tomu, kdo za stanovených podmínek učinil nejvyšší podání,
 7. bylo provedeno osobou, která má k provádění dražeb příslušné živnostenské oprávnění,
 8. v případě, že šlo o veřejnou dobrovolnou dražbu, bylo řádně doloženo navrhovatelovo vlastnictví, popřípadě legitimace osob, které ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 26/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, považují za vlastníka.

Jsou-li všechny podmínky sub 1. – 8. splněny, pak na vydražitele, který zaplatil cenu dosaženou vydražením (nejvyšší podání) ve stanovené lhůtě, přechází vlastnictví nebo jiné právo k předmětu dražby originárně na základě právní skutečnosti, kterou je příklep licitátora.

Více versa to znamená, že jednání, které by neodpovídalo všem uvedeným požadavkům, nelze považovat za veřejnou dobrovolnou dražbu a jeho výsledek nepožívá žádné právní ochrany.

36. Podstatné pak je, že - jak z právě uvedeného lze zjistit - na účastníka dražby, jemuž byl udělen příklep (na vydražitele), vlastnictví nebo jiné právo k předmětu dražby nepřechází vlastnictví k vydraženému majetku na základě smlouvy (právního jednání), ale že titulem pro nabytí vlastnictví nebo jiného práva k předmětu dražby vydražitelem při veřejné dražbě je "jiná právní skutečnost", a to příklep licitátora. Tento právní závěr je zcela nepochybný a vyplývá jak ze znění samotného zákona o VD, ale rovněž z judikovaných právních závěrů soudů vyšších stupňů (srov. např. rozhodnutí ve věci sp. zn.: 21 Cdo 20/2005, 21 Cdo 2690/2006, 22 Cdo 224/2007, 21 Cdo 4221/2008, 21 Cdo 534/2009, 21 Cdo 1032/201021 Cdo 4124/2013, 21 Cdo 3607/2014 a v mnoha dalších).
37. Jak dovodila ustálená judikatura soudů, je veřejná dobrovolná dražba neplatná, jen jestliže její neplatnost vyslovil soud; neplatnost této dražby přitom soud nemůže posuzovat v jiném řízení než v řízení podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, a to ani jako otázku předběžnou (srov. například rozsudek ve věci sp. zn. 21 Cdo 32/2005, nebo rozsudky ve věcech sp. zn. 21 Cdo 20/2005, sp. zn. 21 Cdo 4022/2008, sp. zn. 26 Cdo 4139/2010 anebo sp. zn. 26 Cdo 813/2017 a řada dalších).
38. V odůvodnění rozsudku ze dne 2. 12. 2014 sp. zn. 21 Cdo 4124/2013 Nejvyšší soud konstatoval, že „Každé jednání prováděné dražebníkem (a jeho jménem a na jeho účet licitátorem) nelze pokládat za veřejnou dražbu. Z ustanovení § 2 písm. a) zákona o veřejných dražbách je nutné dovodit, že veřejnou dražbou je jen takové jednání, které je veřejné, které se koná na základě návrhu navrhovatele (na podkladě smlouvy o provedení dražby uzavřené mezi navrhovatelem a dražebníkem), které se uskutečňuje na předem určeném místě, jehož smyslem (účelem) je přechod vlastnického nebo jiného práva k předmětu dražby, při němž se licitátor obrací na předem neurčený okruh osob, které se dostavily za účelem činit podání, s výzvou činit nabídky a které je ukončeno buď udělením příklepu tomu, kdo za stanovených podmínek učinil

nejvyšší podání, nebo tím, že nebylo učiněno ani nejnižší podání, a jen jestliže bylo provedeno osobou, která má k provádění dražeb příslušné živnostenské oprávnění. Jde-li o veřejnou dobrovolnou dražbu, musí být rovněž řádně doloženo navrhovatelovo vlastnictví, popřípadě legitimace osob, které se ve smyslu ustanovení § 17 odst. 4 zákona o veřejných dražbách považují za vlastníka; jinak by totiž smyslem (účelem) jednání prováděného dražebníkem nebyl (nemohl být) přechod vlastnictví k předmětu dražby na vydražitele, ale - objektivně vzato - jiný cíl, který by přechod vlastnictví na základě dražby jen předstíral (fingoval). Jednání, které by neodpovídalo všem uvedeným požadavkům, nelze považovat za veřejnou dobrovolnou dražbu; i kdyby nebylo napadeno žalobou o neplatnost veřejné dobrovolné dražby podle ustanovení § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách nebo kdyby jí nebylo pravomocným soudním rozhodnutím vyhověno, nepožívá jeho výsledek žádné právní ochrany.

39. Jak již bylo uvedeno výše, o neplatnosti dražby na návrh vedlejšího účastníka rozhodnuto nebylo (pozitivním rozhodnutím), neboť jím podaná žaloba byla pravomocně zamítnuta z důvodu nedostatku jeho legitimace k jejímu podání. K vyslovení neplatnosti dražby věcně příslušné soudy se v řízení vedeném podle § 24 odst. 3 zákona o veřejných dražbách, v odůvodnění svých rozhodnutí vypořádaly s námitkami žalovaného (vedlejšího účastníka) které byly mj. tvrzeny (také) v rámci procesní obrany v tohoto řízení. Podle závěru těchto soudů dražební vyhláška obsahovala všechny podstatné a zákonem stanovené náležitosti a neměla též žádné vady, které by způsobily neplatnost dražby. Také její průběh zachycený v protokole, formálně splňuje veškeré požadavky uvedené v § 27 zákona o VD, jeho přílohu tvoří seznam účastníků.
40. Výpisem z obchodního rejstříku i z jeho sbírky listin (tehdy platných Stanov) bylo zjištěno, že žalobce při nabývání majetku jednal svou jedinou členkou představenstva [REDAKCE] [REDAKCE] (byla dražitelem ztotožněna z občanského průkazu, jak plyne z přílohy k protokolu o provedené dobrovolné dražbě, totiž ze seznamu účastníků dražby), která k nákupu nemovitého majetku nepotřebovala souhlasu valné hromady, neboť bylo zjištěno i to, že byla jediným společníkem žalobce.
41. Přestože všechny znaky provedení veřejné dražby byly formálně naplněny a soud s jejich názory ztotožnil, bylo insolvenčním soudem provedeným dokazováním zjištěno to, že úhrada ceny předmětu dražby byla pouze fiktivní a dále i to, že skutečným cílem dražby nebyl účel sledovaný zákonem, tj. přechod vlastnictví k předmětu dražby z dlužníka na vydražitele (žalobce), ale - objektivně vzato - jiný cíl, kterým by přechod vlastnictví na základě dražby jen předstírá (fingován).
42. Tímto skutečným cílem byla dlužníková snaha ztížit či zcela znemožnit uspokojení svých splatných i ještě nesplatných, avšak očekávatelných závazků, které v této době měl vůči svému tehdejšímu věřiteli Ing. Jiřímu Karnetovi (tj. vedlejšímu účastníku), a to z jeho osobního majetku (vylučovaných věcí).
43. Bylo totiž zjištěno, že mezi dlužníkem a vedlejším účastníkem jsou již od roku 2006 vedeny soudní spory, v nichž se vedlejší účastník vůči dlužníku domáhal resp. stále domáhá zaplacení čistého výnosu ze svého podílu na zisku malé vodní elektrárny, který byl dosud zjištěn v rámci insolvenčního řízení ve výši 16,637.499,79 Kč. V těchto soudních sporech nebyl dlužník úspěšný a hrozilo mu tak reálně, že k vymožení již pravomocně přiznané či budoucí soudně přiznané pohledávky by mohla být nařízena soudní exekuce a to na jeho nemovitý vylučovaný majetek (důkazy: přihláška vedlejšího účastníka, insolvenční spis, věci zdejšího soudu sp. zn. 35 Cm 20/2006, 49 Cm 193/2008). Dlužník tak v roce 2011 inicioval konání dobrovolné dražby, jejímž předmětem byly vylučované nemovité věci, přičemž jako jediný dražitel se této dražby účastnil žalobce, resp. fyzicky její statutární orgán [REDAKCE]

██████████. Tuto společnost po vzájemné dohodě s ██████████ zakoupili, byť v ní formálně dlužník nijak nepůsobil, nicméně měl již od 6. 4. 2011 plné oprávnění disponovat s jejím účtem. Již jen tato skutečnost vyvrací tvrzení ██████████ že se po údajném rozchodu v roce 2009 s dlužníkem blíže nestýkala a že se o dražbě dozvěděla „od známých v Turnově, kde e to rozkřiklo“. V této dražbě byl vylučovaný majetek vydražen žalobcem za nejvyšší podání 8.500.000 Kč, přičemž jediným dražitelem byl pouze žalobce (důkaz: protokol o konání dražby).

44. Dlužník s ██████████ (statutárním orgánem a současně jediným formálním vlastníkem dlužníka), udržoval partnerský vztah a to minimálně od roku 2003. Do roku 2009 pak vedli společnou domácnost v jejím bytě v Praze 2, ██████████ (byť před Policií v rozporu s tím vypověděla, že tomu tak bylo do roku 2005) a na počátku roku 2018 s ní dlužník (známý pod přezdívkou ██████████) společně bydlel v domě v jejím výlučném vlastnictví na Sázavě a užíval osobní automobily registrované na žalobce resp. ██████████. Dne 11. 1. 2012 – tedy několik měsíců po dražbě – dlužník kupní smlouvou prodal ██████████ další svůj nemovitý majetek, nacházející se v Praze 5 - Smíchov. Žalobce dne 3. 8. 2011, tedy jen několik dní po vložení poslední splátky (25. 7. 2011) bez jakéhokoli ekonomického opodstatnění (tedy již v této době zadlužený, neboť mu měly být dle tvrzení ██████████ na úhradu dražby poskytnuty mnohamilionové půjčky) přistoupil k závazkům dlužníka, které v té době měl vůči ČSOB a to v rozsahu 1.765.499,48 Kč. Dlužník mohl bez omezení disponovat samostatně s bankovním účtem žalobce a to až do roku 2016. Vzájemný pokračující osobní vztah resp. minimálně vzájemná spolupráce dlužníka a ██████████ je tak zcela nepochybný, přičemž tento závěr soudu se opírá i výsledek operativního šetření Policie z ledna 2018.
45. V řízení nebylo prokázáno, že by žalobce resp. její statutární orgán ██████████ osobně či jaké jeho jediný společník, disponovali v době dražby či v průběhu července 2011, kdy došlo k úhradám splátek potřebnou finanční částkou, z níž by byli bez problémů schopni uhradit cenu, za kterou byl žalobcem vylučovaný majetek vydražen, tj. 8.500.000 Kč.
46. Z provedených listinných důkazů (výpisů z účtů, žalovaným zpracované přehledové tabulky) se podává (shodně se zjištěním Policie ČR učiněným v rámci trestního řízení), že dražebník předtím, než došlo k úplné úhradě (doplacení) ceny nejvyššího podání tj. 8.500.000 Kč, v průběhu července 2011, příchozí platby (tj. splátky), které došly na jeho účet, poukazoval obratem na osobní účet dlužníka, z něhož ve zřejmé časové souslednosti dlužník vždy vybral peněžní hotovost a to ve výši odpovídající dříve přijaté platbě. Bezprostředně po takto provedeném hotovostním výběru byla v časové souslednosti (resp. téhož dne) žalobcem buď bezhotovostně či hotovostním vkladem uhrazena na účet dražebníka další splátka ceny, vždy však maximálně ve výši částky odpovídající výši výběru hotovosti provedené předtím dlužníkem. Takto žalobce vložil postupně v hotovosti na účet dražebníka celkem 3.400.000 Kč a bezhotovostně částku 5.100.000 Kč, což navodilo dojem, že byla uhrazena na účet dražebníka celkem částka 8.500.000 Kč. Ve skutečnosti k úhradě částky v této výši nikdy nedošlo. Z přehledu provedených plateb a výběrů mezi účty dlužníka, žalobce a dražebníka a zejména z jejich vzájemné časové souvislosti má soud spolu s dalšími důkazy prokázáno, že ve skutečnosti došlo k pouhé „recyklaci“ jediné základní platby nepřevyšující 1.600.000 Kč. To, že žalobce ani její statutární orgán v době dražby potřebnou částkou nedisponoval vyplývá i z dalších provedených důkazů a podpůrně i z toho, že žalobce pochybnost soudu, žalovaného, vedlejšího účastníka či orgánů činných v trestním řízení o schopnosti uhradit cenu vydražení nijak nevyvrátil (např. předložením bankovních účtů, smluv o údajných půjčkách, označením osob, od kterých si měl prostředky zapůjčit apod.). K objasnění těchto

sporných skutečností tak měl soud v dispozici kromě listinných důkazů pouze výpověď [REDAKCE] kterou však soud hodnotí jako zcela nepřesvědčivou (a ti co do projevu) a obsahově nevěrohodnou (v otázce motivu založení společnosti, v tom, že se již v nestýká s dlužníkem (viz jiné zjištění Policie z roku 2018), zejména pak v jejím zcela nevěrohodném tvrzení o tom, jakým způsobem si měla opatřit prostředky na úhradu nejvyššího podání, jejích výpadcích paměti k dotazu soudu, kdo kdy a jakou částku jí osobně či žalobci na úhradu ceny půjčil, to vše v situaci, když se mělo jednat o zásadní investici a jediný podnikatelský záměr žalobce a také o značně vysoké půjčky). Tvrzení [REDAKCE] tak soud hodnotí jako zcela účelové, neboť jí uvedená tvrzení nebyla podpořena žádnými jinými provedenými důkazy, resp. jimi byla vyvracena. Dlužník samotný ve věci jako svědek odmítl vypovídat, takže nemohly být vysvětleny důvody opakovaných výběrů hotovostních plateb v hotovosti ve výši celkem 8.550.000 Kč ani to, jak s těmito peněžními prostředky dále dlužník dále naložil. Dražebník, podílející se zasílání plateb dlužníkovi ještě předtím, než byly celá cena uhrazena, zůstal v řízení k výzvám soudu také nečinný. Tvrzení [REDAKCE] o tom, že cena dosažená vydražením byla v plné výši uhrazena z jejích osobních prostředků a dále z údajných půjček tedy nebylo nijak prokázáno. Nebylo by tomu ani tehdy, pokud by byla pravdivá její výpověď, podle níž na úhradu nejvyššího podání měl žalobce či ona sama mít v dispozici částku cca 4.500.000 Kč (nebo 2.900.000 Kč, jak uvedla v jiné části své výpovědi), dále částku odpovídající cca 1.000.000 Kč od neznámé slovenské společnosti a částku 400.000 Kč od pana [REDAKCE]. Ani prostý součet takto označených částek by totiž na celou úhradu nejvyššího podání tj. 8.500.000 Kč zjevně nepostačoval, přičemž jiné zdroje nebyly bez snahy soudu [REDAKCE] označeny.

47. Pokud tedy bylo prokázáno, že žalobce resp. [REDAKCE] neměli potřebné finanční prostředky na úhradu nejvyššího podání 8.500.000 Kč v plné výši v dispozici, musely být (logicky) splátky hrazeny žalobcem postupně na účet dražebníka pouze způsobem shora uvedeným, které byly získány z jiných zdrojů.
48. Protože tak nebylo prokázáno to, že by žalobce měl dostatečné prostředky na úhradu nejvyššího podání, lze důvodně předpokládat, že potřebné finanční prostředky (nebo jejich část) nutné pro zaplacení dražební jistoty a poté k provádění postupných splátek poskytl na tento účel žalobci samotný dlužník, který měl na provedení dražby (přechod svého majetku) – jak uvedeno výše – osobní zájem.
49. Na základě výše uvedeného tak při vyhodnocení výše provedených důkazů jednotlivě a ve všech vzájemných souvislostech s přihlédnutím ke všemu, co vyšlo v průběhu tohoto i insolvenčního řízení najevo (srovnej § 132 o. s. ř.) nelze učinit jiný závěr než, že dlužník ve spolupráci s [REDAKCE] (statutárním orgánem žalobce) a zjevně též po dohodě s dražebníkem ve skutečnosti přechod vlastnického práva k vylučovaným věcem prostřednictvím dražby konané dne 30. 6. 2011 pouze simulovali, neboť jím sledovali jiný cíl, který právě přechod vlastnictví na základě fingované dražby jen předstíral.
50. Dražba vylučovaných věcí sice naoko proběhla, její účel – totiž přechod vlastnictví – však naplněn nebyl, neboť dlužník společně s žalobcem předstírali to, že došlo k úplné úhradě nejvyššího podání, ač k tomu ve skutečnosti nedošlo. Dlužník primárně iniciováním veřejné dražby sledoval osobní cíl, a to prostřednictvím ní se zbavit svého osobního majetku (vylučovaných věcí) tak, aby tento majetek nemohl být exekučně postižen věřitelem, který vůči němu má splatnou pohledávku (vedlejším účastníkem) a to na sobě blízkou osobu, na níž měl zřejmě v této době skrytý vliv a jehož jediným statutárním orgánem a formálním vlastníkem byla osoba, se kterou udržuje partnerský vztah. Tomu, že tento cíl dlužník zjevně plánoval, nasvědčuje i zjištění Policie, podle něhož dlužník po vzájemné dohodě

s [redacted] dne 4. 4. 2011 zakoupili společnost žalobce (tehdy ještě pod obchodní firmou EUROMAD SECONDA SE), kterou s účinností od 3. 5. 2011 přejmenovali na společnost žalobce. Tato společnost byla poté využita jako vydražitel dlužníkovu majetku, přičemž jejím vlastníkem je osoba dlužníkovi blízká. Dlužník se ani po formálním přechodu vlastnického práva úplného vlivu na svůj osobní majetek nezbavil, neboť měl až do roku 2016 dispoziční oprávnění k účtu dlužníka a lze tak důvodně předpokládat, že prostřednictvím [redacted] společnost žalobce skrytě ovládá nebo má na její chod podstatný vliv. Nezpochybnitelným znakem propojení dlužníka s žalobcem, resp. jeho statutárním zástupcem pak je i nijak ekonomicky nezdůvodnitelné přistoupení žalobce k dlužníkovým osobním závazkům a to jen několik dní po přechodu vlastnictví na žalobce a také další uskutečněný převod nemovitých věcí z vlastnictví dlužníka na [redacted]

51. K naplnění výše uvedeného (skutečného) cíle mohlo vést podle názoru soudu podpořeného dosavadním průběhem insolvenčního řízení i iniciování vlastní insolvence (byť byl insolvenční návrh formálně podán osobním známým dlužníka [redacted] viz č. l. 212 – již dlužník nijak neodporoval. V průběhu insolvenčního řízení to byl právě žalobce, který svými hlasy odvolal z funkce soudem ustanoveného správce [redacted] Tento správce již po svém ustanovení do funkce předběžného správce soudu avizoval, že šetřením zjistil nestandardní postupy při výběrech peněžní hotovosti dlužníkem, či při vyvedení vylučovaných věcí z dlužníkovu majetku (viz vyjádření správce v insolvenčním spise). Taková negativní zjištění správce a jejich možné budoucí prověřování však nemohla být v zájmu dlužníka ani žalobce, což zjevně vyústilo v jeho odvolání z funkce.
52. Soud tak uzavírá, že dražba, na základě níž mělo dojít k přechodu vlastnictví z dlužníka na žalobce, tento cíl pouze fingovala, neboť ve skutečnosti nedošlo nikdy k úhradě nejvyšší ceny dosažené vydražením a nebyl tak naplněn její zákonem stanovený účel. Skutečným cílem dražby bylo vyvedení dlužníkovu majetku mimo jeho osobní majetkovou sféru, tak aby z něj nemohly být uspokojeny jeho splatné závazky vůči jeho věřiteli, přičemž dlužník si poté zachoval nad tímto majetkem vliv.
53. Výsledek takové právní skutečnosti (tj. přechod vlastnického práva formou fingované dražby) nepožívá žádné právní ochrany (viz výše citace z rozsudku Nejvyššího soudu pod bodem 39). Protože k přechodu vlastnického práva k vylučovanému majetku z dlužníka na žalobce ve skutečnosti nedošlo, žalobci tak ani nesvědčí právo k vylučovanému majetku požívající právní ochrany, soud proto jeho žalobu zamítl.
54. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 142 odst. 1 o. s. ř., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Výši odměny za zastupování žalobce advokátem určil soud dle § 9 odst. 4 písm. c) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) z tarifní hodnoty 50.000 Kč. Odměna advokáta za jeden úkon právní služby činí 3.100 Kč. Soud tedy přiznal vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů právního zastoupení za 7 úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, oznámení o vstupu do řízení, vyjádření ze dne 1. 3. 2016, vyjádření ze dne 23. 11. 2017, účast při jednání dne 2. 11. 2018, vyjádření ze dne 31. 1. 2019, účast při jednání dne 1. 2. 2019), tedy 7 x 3.100 Kč, tj. 21.700 Kč a za 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 2 písm. f) ve výši 1/2 odměny, tedy 1.550 Kč (účast při jednání, kde došlo pouze k vyhlášení rozsudku) a k tomu příslušející náhradu hotových výdajů ve formě 8 paušálů v celkové výši 8 x 300 Kč, tj. 2.400 Kč, celkem tedy náklady činí 25.650 Kč. K této souhrnné částce dále přísluší 21% DPH ve výši 5.386,50 Kč.

Vedlejšímu účastníku tak náleží náhrada nákladů řízení ve výši celkem 31.036,50 Kč tak, jak je ve výroku II. uvedeno.

55. Ve výroku III. rozhodl o náhradě nákladů řízení ve vztahu k žalovanému, který byl ve věci úspěšný. Žádné náklady v souvislosti s řízením mu však nevznikly (nebyly účtovány), přičemž výrok odpovídá této skutečnosti.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Doručený rozsudek, který již nelze napadnout odvoláním, je v právní moci.

Praha 8. února 2019

samosoudce